C/2024/1026
24.1.2024

# Offentliggörande av ett meddelande om godkännande av en standardändring av produktspecifikationen för ett namn i vinsektorn enligt artikel 17.2 och 17.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33

(C/2024/1026)

Detta meddelande offentliggörs i enlighet med artikel 17.5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/33 ([1]).

MEDDELANDE OM GODKÄNNANDE AV STANDARDÄNDRING

**”Rheinburgen-Landwein”**

**PGI-DE-A1298-AM01**

**Datum för meddelandet: 27.10.2023**

## BESKRIVNING AV OCH MOTIVERING TILL DEN ÄNDRING SOM GODKÄNTS

1. **Beskrivning av ändringen**

a) Beskrivning av vinet/vinprodukterna samt analytiska och/eller organoleptiska egenskaper

Sötmauppgiften ”halvsött” är numera tillåten.

Lägsta naturliga alkoholhalt och lägsta naturliga mustvikt för ”Rheinburgen-Landwein” har överförts till denna punkt. Innehållet är oförändrat. Följande mening om vinproducentens redovisning har infogats för förtydligande: ”Mustvikten i jäskärlet måste dokumenteras.”

En organoleptisk beskrivning av de olika produkterna har också angetts.

b) Avgränsning av området

Avgränsningen av området för den skyddande geografiska beteckningen ”Rheinburgen-Landwein” har ändrats.

De olika kommunerna, inklusive enheterna i fastighetsregistret, har inkluderats i förteckningen.

Den exakta avgränsningen framgår av kartor över vinodlingarna i de ovannämnda kommunerna, som avgränsas per skifte. Kartorna finns på www.ble.de/eu-qualitaetskennzeichen-wein.

Det område där Landwein får produceras har ändrats. Hittills har det endast varit möjligt att producera ”Rheinburgen-Landwein” i odlingsområdet Mittelrhein. Reglerna om detta har anpassats till de rättsliga kraven, och nu får ”Rheinburgen-Landwein” även produceras i ett annat område i samma delstat eller i en angränsande delstat:

”Landwein får produceras i ett annat område än den Landwein-producerande region där druvorna har skördats och som anges i märkningen, under förutsättning att produktionsområdet ligger i samma delstat eller i en angränsande delstat.”

c) Druvsorter

Följande druvsorter har hittills angetts i punkt 7 (som blir punkt 8) i produktspecifikationen:

I Rheinland-Pfalz

Vita viner

Auxerrois, bacchus, chardonnay, ehrenbreitsteiner, ehrenfelser, faberrebe, findling, früher malingre, gelber muskateller, grauer burgunder, grüner silvaner, grüner veltliner, helios, huxelrebe, johanniter, kerner, müller-thurgau, muskat ottonel, nobling, optima, ortega, osteiner, phoenix, reichensteiner, roter traminer, sauvignon blanc, scheurebe, schönburger, weisser riesling, würzer.

([1]) EUT L 9, 11.1.2019, s. 2.

Röda viner och roséviner

Blauer frühburgunder, blauer portugieser, blauer spätburgunder, cabernet dorsa, cabernet sauvignon, dakapo, deckrot, dornfelder, dunkelfelder, regent, rotberger, saint-laurent.

I Nordrhein-Westfalen

Vita viner

Auxerrois, bacchus, ehrenfelser, faberrebe, freisamer, früher malingre, gelber muskateller, grüner silvaner, grüner veltliner, huxelrebe, kanzler, kerner, morio-muskat, müller-thurgau, muskat ottonel, optima, ortega, perle, phoenix, reichensteiner, rieslaner, roter traminer, ruländer, scheurebe, siegerrebe, solaris, weisser burgunder, weisser elbling, weisser gutedel, weisser riesling, würzer.

Röda viner och roséviner

Blauer frühburgunder, blauer limberger, blauer portugieser, blauer spätburgunder, domina, dornfelder, dunkelfelder, früher roter malvasier, gewürztraminer, helfensteiner, heroldrebe, regent, rotberger, roter elbling, roter gutedel, saint-laurent.

ÄNDRINGAR

Förteckningen över druvsorter för Rheinland-Pfalz och för Nordrhein-Westfalen kommer att slås ihop till en enda förteckning.

Den gröna druvsorten früher roter malvasier, som felaktigt hade förtecknats tillsammans med de blå druvsorterna, kommer från och med nu att förtecknas tillsammans med de gröna druvsorterna.

I framtiden ska rubrikerna vara ”gröna druvsorter” och ”blå druvsorter” i stället för ”vita viner” och ”röda viner och roséviner”.

Följande druvsorter har lagts till:

Gröna druvsorter:

”blütenmuskateller, cabernet blanc, donauriesling, felicia, gm 643-10, gm 643-17, goldmuskateller, goldriesling, hibernal, muscaris, petite arvine, roter elbling, roter riesling, sauvignac, sauvignon gris, savagnin blanc, we S 523.”

Blå druvsorter:

”accent, baron, cabernet cortis, cabernet cubin, cabernet franc, cabernet mitos, divico, merlot, müllerebe, syrah.”

d) Andra krav som fastställs av den organisation som har hand om SUB/SGB

Följande bestämmelse som återspeglar den befintliga lagstiftningen kommer delvis att behållas: 100 % av de druvor som används i framställningen måste komma från det område som Landwein är uppkallat efter och restsockerhalten får inte överstiga de högsta tillåtna värdena för ”halvtorrt”. Dessa regler anges nu som ett krav som fastställs av den organisation som har hand om SUB/SGB (skyddsorganisationen), och inte längre som ett krav enligt nationell rätt. Siffran 100 % anges uttryckligen och det hänvisas till den i förteckningen där det avgränsade området fastställs och i förteckningen över druvsorter i produktspecifikationen:

Följande ordalydelse: ”’Rheinburgen-Landwein’ får endast framställas av druvor från vinodlingar i odlingsområdet och av tillåtna druvsorter.”

har nu ersatts med ”100 % av de druvor som används för att framställa ’Rheinburgen-Landwein’ måste komma från de kommuner eller de enheter i fastighetsregistret som anges i punkt 4 och från de tillåtna druvsorterna enligt punkt 8.”

Den högsta tillåtna restsockerhalten följer nu de lagstadgade värdena för ”halvsött” i stället för ”halvtorrt”.

e) Kontrollmyndigheter

I punkt 11 i produktspecifikationen har faxnumret till kontrollmyndigheterna ändrats. Dessutom har kontrollmyndigheternas uppgifter korrigerats, eftersom ansvaret för godkännanden av nya planteringar har överförts från Rheinland-Pfalz lantbruksnämnd till den federala myndigheten för jordbruk och livsmedel.

f) Övrigt

Redaktionella ändringar i linje med EU-kraven. Dessa inbegriper alla ändringar som speglar den nuvarande lagstiftningen. Detta gjordes genom hänvisning till den nuvarande lagstiftningen eller strykning av det relevanta stycket.

2. **Motivering av ändringen**

a) Beskrivning av vinet/vinprodukterna samt analytiska och/eller organoleptiska egenskaper

Begränsningar av den totala sockerhalten har tagits bort ur lagstiftningen, vilket innebär att det numera är möjligt att saluföra även halvsött och sött Landwein. Den möjliga sötmauppgiften för den skyddade geografiska beteckningen ”Rheinburgen-Landwein” har dock endast utökats till att även omfatta ”halvsött”. Därmed är det även i fortsättningen möjligt att göra en åtskillnad mellan SUB- och SGB-produkterna.

Lägsta naturliga alkoholhalt och lägsta naturliga mustvikt har angetts i denna punkt för att förtydliga produktspecifikationen. Eftersom konverteringstabellen tagits bort finns det inte längre någon rättslig grund för att ange lägsta naturliga mustvikt. Eftersom producenterna i praktiken arbetar med *Öchslegrade* (enhet för mustvikt) kommer denna dock att fortsätta anges i produktspecifikationen. Uppgifterna om lägsta naturliga alkoholhalt respektive lägsta naturliga mustvikt kommer därför att kombineras med ordet ”och”. Detta visar tydligt att både värdet för den lägsta naturliga alkoholhalten och värdet för den lägsta naturliga mustvikten måste iakttas av producenterna för att de ska kunna saluföra ”Rheinburgen-Landwein”. För att undvika missförstånd när det gäller vinproducentens redovisning beslutade skyddsorganisationen att infoga en mening som klargör att endast lägsta mustvikt måste anges i vinanläggningens register.

Beskrivningarna av de organoleptiska egenskaperna har nyanserats mer så att de bättre återspeglar de olika produkterna.

b) Avgränsning av området

Ändringen av det avgränsade området är inte godtycklig, utan nödvändig för att förhindra betydande nackdelar för vinodlingen och jordbruket, allmänheten, den naturliga miljön samt kulturlandskapet i regionen Mittelrhein, som har utvecklats under tidens lopp.

Skälen till avgränsningen av området förklaras närmare nedan:

— Sammanhängande vinodlingar är nödvändiga av kvalitetsäkringsskäl, särskilt när det gäller växtskyddsåtgärder.

Växtskyddsåtgärder som är nödvändiga inom vinodling är inte alltid förenliga med andra grödors behov. Att kombinera vinodling med annan markanvändning (t.ex. betesmark, åkerbruk, frukt- eller grönsaksodling) orsakar ofta bland annat följande problem som bör undvikas i största möjliga utsträckning:

Ju färre kontaktpunkter det finns mellan mark som används för vinodling och mark som används för andra ändamål (åkerbruk, fruktodling, betesmark osv.), desto färre blir de negativa effekterna på vinodlingen och druvornas kvalitet.

Detta beror på de särskilda förvaltningskraven i vinodlingsområdet, särskilt vad gäller växtskydd. De växtskyddsmedel som används varierar ibland avsevärt, särskilt när det gäller deras användningsområde, grödospecifika tillstånd eller uppehållsperioder. På många av Mittelrheins historiska vinodlingssluttningar sprids växtskyddsmedel dessutom med helikopter om det av tekniska och fysiska skäl finns större risk för avdrift. Besprutningen med helikopter blir effektivare om det finns ett geometriskt baserat besprutningssystem i form av långa, raka spår längs sluttningarna. För att detta ska fungera måste vinodlingarna vara sammanhängande. Jordbrukare och vinodlare är skyldiga att förhindra att växtskyddsmedel sprids till andra grödor och områden som inte ska besprutas, bland annat genom att iaktta avståndskrav.

Även om växtskyddsmedel används på korrekt sätt kan avdrift ske till angränsande skiften med andra användningsområden, vilket kan orsaka skador på växtligheten i områden som inte är målområden eller försämra produkternas kvalitet/handelsvärde, eftersom de kan innehålla restämnen. Dessa restämnen kan i vissa fall vara förbjudna för de grödor som odlas i området. I fall då en detaljerad analys av produkten görs och låga gränsvärden för restämnen tillämpas kan det leda till att produkten i fråga inte får lov att släppas ut på marknaden. I praktiken är detta vanligt förekommande. Förorenaren kan hållas ansvarig för sådan skada, men en vinodlare kan undvika sådana problem genom att hålla samman vinodlingarna för att minimera antalet ytterkantsområden.

— Skydd av allmänheten och den naturliga miljön genom skötsel av branta sluttningar

I dag är de branta sluttningarna mycket viktiga för att förhindra erosion och ytavrinning. Terrassodling och murar kring vinodlingarna förhindrar att ytvattnet rinner ned längs sluttningen. Vinstockarna och växttäcket stabiliserar marken och underhålls genom regelbunden beståndsvård. God markvård säkerställer en god markstruktur och hög infiltrering av vattnet i marken. Sammanfattningsvis minimeras erosion, vattnet buffras vid kraftigt regn och avrinningen av näringsämnen (främst fosfat) till ytvattnet förhindras. Utan aktiv skötsel förfaller terrasserna och murarna. Marken skulle då bli överväxt med buskvegetation och förlora sin bördighet och struktur. Konsekvenserna blir erosion, avrinning av jord och näringsämnen och jordskred vid kraftiga regn, vilket kan vara farligt för invånarna och transporterna och orsaka skador.

— Sammanslagna vinodlingar möjliggör effektiv skötsel och effektiva skyddsmetoder inom vinodlingsområdet.

— Skonsamma växtskyddsstrategier ger kvalitativa, miljömässiga och ekonomiska fördelar och är en viktig faktor för att säkerställa hållbar produktion av viner av hög kvalitet.

Ett exempel är användningen av feromoner för att bekämpa vinskottvecklaren. Denna skyddsåtgärd fungerar endast om de feromondispensrar som behövs för att förvirra skadedjuren och begränsa reproduktionen placeras så utspritt som möjligt. I detta hänseende är det betydligt billigare om man undviker dubbelmontering av dispensrar vid kanterna (gränser till andra grödor, användningsområden eller annan vegetation), vilket krävs av tekniska skäl. Sammanhängande vinodlingar bidrar till att minska kostnaderna för feromondispensrar betydligt. Rheinland-Pfalz har dessutom infört utvecklingsprogrammet ”EULLE” (miljöåtgärder, landsbygdsutveckling, jordbruk och livsmedel), genom vilket sammanhängande vinodlingar på minst två hektar kan beviljas stöd för biotekniska växtskyddsmetoder. Om skiftena är mindre än två hektar på grund av att enskilda vinodlingar har omvandlats till åkermark är de återstående vinodlingarna emellertid inte längre berättigade till RAK-stöd. Det leder till ekonomiska förluster för dem som driver de återstående vinodlingarna. Biotekniskt växtskydd är inte ekonomiskt lönsamt utan detta ekonomiska stöd. Därför ökar användningen av insektsbekämpningsmedel, vilket i sin tur har en negativ inverkan på den naturliga miljön.

— Sammanhängande vinodlingar är också nödvändiga ur både teknisk och ekonomisk synvinkel för att skydda mogna druvor mot skador från fåglar, eftersom detta är det enda sättet att säkerställa ett effektivt skydd. Omvänt medför utspridda vinodlingar högre kostnader, och detta kan dessutom leda till att människor utsätts för mer buller.

— Sammanhängande vinodlingar gör det också lättare att förhindra skador orsakade av vilt.

Att minska den alltför stora populationen av vildsvin är en viktig fråga ur ett vinodlingsperspektiv. En sådan minskning krävs bland annat för att viltskador på vinodlingar inte automatiskt ger rätt till ersättning i Rheinland-Pfalz. Det minskar också risken för utbrott av den anmälningspliktiga djursjukdomen afrikansk svinpest, som utgör en stor risk för animalieproduktionen i Tyskland. Det är både enklare och billigare att hantera vildsvin i sammanhängande vinodlingar än i områden som används för odling av andra grödor (t.ex. druvor, jordbruksgrödor och frukt), där det ofta finns fler tillflyktsområden för vildsvin.

— Droppbevattning blir allt viktigare under torra somrar, särskilt på nyare vinodlingar. Detta är nödvändigt för att vinstockarna ska kunna växa. Sammanhängande vinodlingar är en fördel vid anläggning och drift den nödvändiga infrastrukturen (brunnar, rör osv.). I sådana vinodlingar blir gemensam vattenanskaffning och gemensam användning av transport- och distributionskedjor både effektivare och billigare.

— För vinodling gäller andra förvaltningskrav än för t.ex. åkerbruk. Om dessa områden inte längre skulle användas för vinodling finns det en risk att marken, särskilt på branta sluttningar, skulle bli överväxt av buskvegetation, eftersom den inte lämpar sig för åkerbruk eller betesmark. Värdväxter för oönskade skadedjur som *Drosophila suzukii* (t.ex. björnbärsbuskar) skulle kunna börja växa spontant i dessa obrukade områden, vilket skulle hota druvornas hälsa och kvalitet i angränsande vinodlingar.

— Kulturlandskapet, som har utvecklats med tiden, och naturlandskapet, där de traditionella vinodlingarna ingår, är ett kännetecken för den skyddade geografiska beteckningen ”Rheinburgen-Landwein” och dess anseende.

— Vinodling i traditionella vingårdar präglar landskapet och definierar vinregionens karaktär för lokalbefolkningen, regionens vinindustri, specialister och konsumenter. Denna koppling framgår även av att bilder från traditionella vingårdar ofta används i reklam för vinregionen.

— Om vingårdarna i stället användes för traditionellt åkerbruk skulle naturlandskapets karaktär ändras, vilket skulle påverka det kulturlandskap som har växt fram och som till och med har tagits upp på Unescos världsarvslista. I Unescos förklaring om områdets enastående universella värde och skydds- och förvaltningskraven anges följande: ”De åtgärder som har vidtagits i området [övre Mittelrhein-dalen] är i första hand avsedda att [...] upprätthålla traditionen att odla vin på dalens branta sluttningar, säkra livsmiljöer för sällsynta djur- och växtarter och i allmänhet säkerställa att miljöns tillstånd inte ändras.”

— Även inom turismen har vinet – tillsammans med den traditionella vinodlingsregionen och de traditionella vingårdarna – en viktig roll. Tack vare landskapet och de många olika upplevelser för turister som erbjuds i vinodlingsområdet (t.ex. vandringsleder genom Mittelrheins vinodlingar, Rheinsteig-leden och slottsleden i Rhendalen) fungerar den traditionella vinregionen som ekonomisk grundbult för många företag i turismsektorn, bl.a. restauranger och hotell. Om området inte avgränsas i produktspecifikationen skulle vinodlingarna kunna flyttas till mark som för närvarande används som betes- eller åkermark. Såsom redan beskrivits ovan skulle detta kunna leda till att många traditionella vinodlingar blir överväxta med buskvegetation eftersom de inte är lämpade för andra användningsområden än vinodling på grund av att områdena är små, har särskilda egenskaper och ofta är otillgängliga. Förutom de ovannämnda miljökonsekvenserna skulle detta även få ekonomiska följder, eftersom busköverväxta landskap inte är visuellt tilltalande för turister.

— Sammanfattningsvis väcker den skyddade geografiska beteckningen ”Rheinburgen-Landwein”, och de sammanhängande vinodlingsområden som präglar landskapet, positiva associationer hos allmänheten, återförsäljare, konsumenter och turister. När konsumenterna köper och dricker vin från Mittelrhein får de associationer till de traditionella vingårdarna, som förstärks av eventuella semesterupplevelser. Detta gör den skyddade geografiska beteckningen ”Rheinburgen-Landwein” exceptionell och unik.

Av ovanstående skäl framgår det tydligt att sammanslagna och företrädesvis sammanhängande vinodlingar har många fördelar för ägare och verksamhetsutövare och även för miljön och allmänheten. Med tanke på alla de nackdelar som angetts ovan borde den redan låga andelen vinodlingar som är utspridda över flera platser inte öka.

Det område där ”Rheinburgen-Landwein” får framställas kommer därför inte att definieras snävare i produktspecifikationen än vad som tillåts enligt lag.

Denna regel gäller för Nordrhein-Westfalen och Rheinland-Pfalz.

c) Druvsorter

Den tidigare förteckningen över druvsorter var inte fullständig. Den har därför utökats till att även omfatta de klassificerade druvsorter som odlas i vinodlingsområdet, eftersom värdet av de sorterna redan har bevisats. De viner som framställs av dessa druvsorter uppfyller kraven i produktspecifikationen.

I framtiden kommer druvsorterna att anges under rubrikerna ”gröna druvsorter” och ”blå druvsorter” i stället för ”vita viner” och ”röda viner och roséviner”, eftersom det är förteckningen över druvsorter i produktspecifikationen som avgör huruvida en druvsort kan eller inte kan odlas, inte slutprodukten.

d) Andra krav som fastställs av den organisation som har hand om SUB/SGB

I den nationella lagstiftningen ingår inte 100 %-regeln i dess ändrade lydelse. Därför anges den som ett krav som fastställs av den organisation som har hand om SUB/SGB (skyddsorganisationen). De ändringar som har gjorts av texten (t.ex. att uttryckligen nämna siffran 100 %) syftar till att klargöra innehållet i den ursprungliga bestämmelsen.

Det har inte gjorts några väsentliga ändringar av 100 %-regeln. När det gäller reglerna om restsockerhalt har det högsta tillåtna värdet höjts till ”halvsött” i enlighet med de skäl som anges i punkt 5.3 a i denna ansökan.

e) Kontrollmyndigheter

Adressen till Nordrhein-Westfalens lantbruksnämnd har ändrats. Faxnumret till Rheinland-Pfalz lantbruksnämnd har ändrats

Korrigeringen avseende nya godkännanden har gjorts för att spegla nuvarande lagstiftning.

f) Övrigt

Redaktionella ändringar har gjorts för att uppfylla EU-kraven.

SAMMANFATTANDE DOKUMENT

1. **Produktens namn**

Rheinburgen-Landwein

2. **Typ av geografisk beteckning**

SGB – skyddad geografisk beteckning

3. **Kategorier av vinprodukter**

1. Vin

4. **Beskrivning av vinet eller vinerna**

1. Vin – vitt

KORTFATTAD BESKRIVNING

Beroende på druvsorten eller sammansättningen i en blandning av druvsorter har de vita vinerna i allmänhet friska, fruktiga toner av lokala kärnfrukter och stenfrukter samt inslag av citrus. Det kan även förekomma gröna toner eller inslag av gräs eller örter med blommiga och kryddiga övertoner, aromer av exotiska eller till och med tropiska frukter, honung, torkad frukt och rostade aromer beroende på druvsorten och lagringen av vinet. Vinernas färg varierar vanligtvis från ljusgul med gröna skiftningar till gyllengul. Mäskjästa vita viner kan även se orange ut, med röda och gyllene till bruna toner. Vita viner kan också ha en viss opalescens eller i vissa fall en tydligt synbar naturlig grumlighet (t.ex. från jäst, mustrester eller bottensatser av tanniner och kristaller). Grumlighet som skapats på konstgjord väg med hjälp av processhjälpmedel eller som orsakas av defekter i vinet tillåts emellertid inte. Bouqueten kan innehålla mindre av den typiska karaktären för sorterna och en mindre fruktig karaktär. Vinerna har i allmänhet lätt till medelhög fyllighet med en syra och sötma som passar stilen. Beroende på vinstilen kan viner som är tanninrika och något syrliga också förekomma. Det kan också finnas avsiktliga oxidativa, fenoliska eller reducerande toner av låg till måttlig intensitet.

Den naturliga alkoholhalten får inte genom berikning överstiga en total alkoholhalt i volymprocent på 11,5 %.

Om inga siffror anges för de analytiska egenskaperna gäller nuvarande lagstiftning.

| Allmänna analytiska egenskaper | |
|---|---|
| Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent) | |
| Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent) | |
| Lägsta totala syrahalt | |
| Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter) | |
| Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter) | |

2. Vin – rött

KORTFATTAD BESKRIVNING

Beroende på druvsorten eller sammansättningen i en blandning av druvsorter har de röda vinerna en bouquet som till största delen domineras av fruktiga toner av lokala stenfrukter och bär samt konserverad och torkad frukt. Det kan även förekomma gröna, kryddiga eller jordiga toner samt toner av choklad. Beroende på hur vinerna lagras kan de röda vinerna ha en lätt till utpräglad fenolstruktur och rostade aromer. Vinernas färg varierar från ljusröd och medelstarkt röd till mörkviolett, ibland med intensiva bruna toner. Vinerna kan även ha en viss opalescens eller i vissa fall en betydande naturlig grumlighet (t.ex. från jäst, mustrester eller bottensatser av tanniner och kristaller), som ibland samlas på botten som en fällning. Grumlighet som skapats på konstgjord väg med hjälp av processhjälpmedel eller som orsakas av defekter i vinet tillåts emellertid inte. Vinerna är ofta lätt till mycket fylliga och kännetecknas i regel av en mild till märkbar syra. Tanninerna varierar från knappt märkbara till mycket dominanta, och kan också ha gröna övertoner.

Den naturliga alkoholhalten får inte genom berikning överstiga en total alkoholhalt i volymprocent på 12 %.

Om inga siffror anges för de analytiska egenskaperna gäller nuvarande lagstiftning.

| Allmänna analytiska egenskaper | |
|---|---|
| Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent) | |
| Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent) | |
| Lägsta totala syrahalt | |
| Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter) | |
| Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter) | |

3. Vin – rosé och blanc de noir

KORTFATTAD BESKRIVNING

Dessa typer av viner framställs av blå druvsorter som pressas varsamt. Rosévinernas färg varierar vanligtvis från ljusrosa till rosa till klarröd, ibland med bruna toner, medan blanc de noir-vinerna har samma färg som vita viner. Friska, fruktiga toner av bär och citrusfrukt dominerar i allmänhet, men kryddiga till ekiga och rökiga aromer kan också förekomma. Rosévinerna har vanligtvis en mild till livlig syra, diskreta tanniner, en låg alkoholhalt samt en lätt kvardröjande sötma. Fler aromer och färger kan förekomma liksom en märkbar naturlig grumlighet (t.ex. från jäst, mustrester eller bottensatser av tanniner och kristaller), som är beständig eller uppstår när vinet skakas. Grumlighet som skapats på konstgjord väg med hjälp av processhjälpmedel eller som orsakas av defekter i vinet tillåts emellertid inte.

Den naturliga alkoholhalten får inte genom berikning överstiga en total alkoholhalt i volymprocent på 11,5 %.

Om inga siffror anges för de analytiska egenskaperna gäller nuvarande lagstiftning.

| Allmänna analytiska egenskaper | |
|---|---|
| Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent) | |
| Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent) | |
| Lägsta totala syrahalt | |
| Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter) | |
| Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter) | |

4. Rotling

KORTFATTAD BESKRIVNING

Beroende på valet av druvsort har rotling-vinerna för det mesta en svag till kraftigt ljusröd färg. Aromerna är vanligtvis fruktiga, ibland något kryddiga, med inslag av bär, kärnfrukt och i synnerhet citrusfrukter. Beroende på den druvsort som används kan den fruktiga karaktärens intensitet och arom variera. Vinerna har oftast en mild till rik smak och en i huvudsak frisk syrastruktur. Fler aromer och färger kan förekomma liksom en ständig, eller, när vinet skakas, märkbar naturlig grumlighet (t.ex. från jäst, mustrester eller bottensatser av tanniner och kristaller). Grumlighet som skapats på konstgjord väg med hjälp av processhjälpmedel eller som orsakas av defekter i vinet tillåts emellertid inte.

Den naturliga alkoholhalten får inte genom berikning överstiga en total alkoholhalt i volymprocent på 11,5 %.

Om inga siffror anges för de analytiska egenskaperna gäller nuvarande lagstiftning.

| Allmänna analytiska egenskaper | |
|---|---|
| Högsta totala alkoholhalt (i volymprocent) | |
| Lägsta verkliga alkoholhalt (i volymprocent) | |
| Lägsta totala syrahalt | |
| Högsta halt av flyktiga syror (i milliekvivalenter per liter) | |
| Högsta totala halt av svaveldioxid (i milligram per liter) | |

5. **Vinframställningsmetoder**

5.1. *Särskilda oenologiska metoder*

1.

Särskild oenologisk metod

Nuvarande lagstiftning gäller.

2.

Relevanta restriktioner för vinframställning

Nuvarande lagstiftning gäller.

3.

Odlingsmetoder

Nuvarande lagstiftning gäller.

5.2. *Högsta avkastning*

1. Alla produkter

105 hektoliter per hektar

6. **Avgränsat geografiskt område**

I Rheinland-Pfalz

De produkter som får bära den skyddade geografiska beteckningen ”Rheinburgen-Landwein” måste komma från vinodlingar som tillhör följande kommuner och kommundistrikt: Bacharach (Bacharach (3503), Steeg (3502)), Bad Ems (0950), Bad Hönningen (0326), Boppard (Boppard (1820), Hirzenach (1824)), Bornich (0905), Braubach (0934), Breitscheid (Landkreis Mainz-Bingen) (0261), Brey (1388), Damscheid (1845), Dattenberg (0315), Dausenau (0947), Dörscheid (0904), Fachbach (0951), Filsen (0932), Hammerstein (Niederhammerstein (0328), Oberhammerstein (0329)), Kamp-Bornhofen (0931), Kasbach-Ohlenberg (Niederkasbach (0307)), Kaub (0902), Kestert (0918), Koblenz (Ehrenbreitstein (1416), Koblenz (1401), Niederberg (1413)), Lahnstein (Oberlahnstein

(0961)), Langscheid (1207, 1843), Leubsdorf (0316), Leutesdorf (0330), Linz am Rhein (0310), Manubach (3504), Nassau (0837), Niederburg (1840), Niederheimbach (3507), Nochern (0914), Oberdiebach (3505), Oberheimbach (3506), Obernhof (0832), Oberwesel (Dellhofen (1842), Oberwesel (1841)), Osterspai (0933), Patersberg (0909), Perscheid (1844), Rheinbreitbach (0291), Rheinbrohl (0327), Rhens (1387), Sankt Goar (St. Goar (1837), Werlau(1836)), Sankt Goarshausen (Ehrenthal (0908), St. Goarshausen (0906), Wellmich (0907)), Spay (Oberspay (1390)), Trechtingshausen (3508), Unkel (Heister (0294), Scheuren (0292), Unkel (0293)), Urbar (1355, 1839), Vallendar (1352), Weinähr (0833).

I Nordrhein-Westfalen

De produkter som får bära den skyddade geografiska beteckningen ”Rheinburgen-Landwein” måste komma från vinodlingar i staden Königswinter inom enheterna Oberdollendorf, Niederdollendorf och Königswinter i fastighetsregistret, staden Bad Honnef inom enheten Honnef (Rhöndorf) i fastighetsregistret, eller staden Bonn inom enheten Kessenich i fastighetsregistret.

Den exakta avgränsningen framgår av kartor över vinodlingarna i de ovannämnda kommunerna, som avgränsas per skifte. Kartorna finns på www.ble.de/eu-qualitaetskennzeichen-wein.

Landwein får produceras i ett annat område än den Landwein-producerande region där druvorna har skördats och som anges i märkningen, under förutsättning att produktionsområdet ligger inom samma delstat eller i en angränsande delstat.

7. **Huvudsakliga druvsorter**

Accent

Auxerrois – auxerrois blanc, pinot auxerrois

Bacchus

Baron

Blauer frühburgunder – pinot noir précoce, pinot madeleine, madeleine noir, frühburgunder, pinot madelaine

Blauer limberger – lemberger, blaufränkisch, limberger

Blauer portugieser

Blauer spätburgunder

Blütenmuskateller

Cabernet blanc

Cabernet cortis

Cabernet cubin

Cabernet dorsa

Cabernet franc

Cabernet mitos

Cabernet sauvignon

Chardonnay

Dakapo

Deckrot

Divico

Domina

Donauriesling

Dornfelder

Dunkelfelder

Ehrenbreitsteiner

Ehrenfelser

Faberrebe

Felicia

Findling

Freisamer

Früher malingre – malinger

Früher roter malvasier – malvasier, früher malvasier, malvoisie

Gelber muskateller

Gm 643-10

Gm 643-17

Goldmuskateller – muskateller

Goldriesling

Grüner silvaner – silvaner, sylvaner

Grüner veltliner – veltliner

Helfensteiner

Helios

Heroldrebe

Hibernal

Huxelrebe – huxel

Johanniter

Kanzler

Kerner

Merlot

Morio muskat

Muscaris

Muskat ottonel – muskat-ottonel

Müller thurgau – rivaner

Müllerrebe – schwarzriesling, pinot meunier

Nobling

Optima 113 – optima

Ortega

Osteiner

Perle

Petite arvine

Phoenix – phönix

Regent

Reichensteiner

Rieslaner

Rotberger

Roter riesling

Roter traminer – clevner, traminer

Ruländer – pinot grigio, grauburgunder, grauer burgunder, pino gris

Saint laurent – st. laurent, sankt laurent

Sauvignac

Sauvignon blanc – muskat silvaner

Sauvignon gris

Savagnin blanc – weisser traminer

Scheurebe

Schönburger

Siegerrebe

Solaris

Syrah

We S 523

Weisser burgunder – pinot bianco, weissburgunder, pinot blanc

Weisser elbling – elbling, kleinberger

Weisser gutedel – chasselas blanc, fendant blanc, fendant

Weisser riesling – riesling renano, rheinriesling, klingenberger, riesling

Würzer

8. **Beskrivning av samband**

Gäller för alla produkter

Vinodlingsområdet ligger mellan Bingen och Bonn, gränsar till det höglänta området Siebengebirge och har en utsträckning på omkring 110 km. Dalbotten är smal – först på 200–220 meters höjd över havet vidgar sig den smala V-formade dalen till en högslättdal med höjder som bildades för länge sedan. De områden i Mittelrhein-dalen som används för vinodling ligger omkring 55–350 meter över havet. I genomsnitt ligger de på 170 meters höjd över havet. Vinodlingarna i övre Mittelrhein-dalen vetter huvudsakligen mot sydost till sydväst. I nedre Mittelrhein-dalen ligger de flesta vinodlingarna på mark med ett sydligt till sydvästligt läge. Vinodlingarnas genomsnittliga läge i vinodlingsområdet som helhet är 168° (sydsydöst).

Berggrunden i området är till största delen från devonperioden. Kvartsit från sandsten och skiffer är vanligt förekommande. Det finns även mindre förekomster av järnhaltig skiffer, skiffer med kiselhaltiga linser och kvartsiter. Berggrund från tertiärtiden förekommer endast i området kring Königswinter. Den består av trakyt, trakytisk tuff, basalt och latit (utströmning från vulkaner) som vittnar om tidigare vulkanisk aktivitet. Vinstockarna i Mittelrhein-dalen växer huvudsakligen i jord där moderbergarten består av skiffer från devonperioden. När det gäller jordmånstypen kännetecknas dessa områden av fluvisoler och brunjordar. På den vulkaniska berggrunden från tertiärtiden finns främst brunjordar, regosoler och ranker.

Enligt meteorologiska uppgifter uppgår årsmedeltemperaturen till 9,7 °C och medeltemperaturen under odlingssäsongen är 14,2 °C. Den genomsnittliga årsnederbörden är 665 mm, varav omkring 60 % faller under odlingssäsongen. Vinstockarna i produktionsområdet för ”Rheinburgen-Landwein” får i genomsnitt 615 000 Wh/m² direkt solsken under odlingssäsongen.

9. **Väsentliga ytterligare villkor (förpackning, märkning, andra krav)**

*Ytterligare villkor för presentation, märkning och alla andra väsentliga krav*

Rättslig ram:

Fastställs av den organisation som har hand om SUB/SGB, om medlemsstaterna föreskriver detta.

Typ av ytterligare villkor:

Kompletterande bestämmelser om märkning

Beskrivning av villkoret:

100 % av de druvor som används för att framställa ”Rheinburgen-Landwein” måste komma från de kommuner eller enheter i fastighetsregistret som anges i punkt 4 i produktspecifikationen och från de godkända druvsorterna enligt punkt 8 i produktspecifikationen.

Restsockerhalten i ett vin som saluförs som ”Rheinburgen-Landwein” får inte överskrida det högsta tillåtna värdet för beteckningen ”halvsött”.

**Länk till produktspecifikationen**

www.ble.de/eu-qualitaetskennzeichen-wein